Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Αἱ Η. Π. Α. δὲν θὰ θέσουν ὅπλα καταστροφῆς «εἰς τροχιάν»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ''ΗΜΕΡΑΝ,,

72ον

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 28 Ἰανουαρίου ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Κογκρέσσον ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὅτι «τὸ ἔτος 1962 ὑπῆρξε μία περίοδος συντόνου προσπαθείας, ἐπιτεύξεων καὶ σχετικῆς προόδου ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Διαστήματος».

Τὸ ἔτος αὐτὸ προσθέτει ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος, «ὑπῆρξε τὸ πλέον ἐπιτυχὲς τῆς συντόμου, ἀλλὰ δραστηρίου ἱστορίας μας εἰς τὸν τομέα τοῦ Διαστήματος. Ἤδη, τὰ κτηθέντα ὀφέλη καθίστανται ἐμφανῆ ὁλοὲν περισσότερον εἰς τὸ φιλειρηνικὸν πρόγραμμά μας».

Τὰ ὡς ἄνω σχόλια τοῦ προέδρου Κέννεντυ περιελαμβάνοντο εἰς τὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὸ Κογκρέσσον διὰ τῆς ὁποίας διαβιβάζει ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς «Δραστηριότητος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τοὺς τομεῖς Ἀεροναυτικῆς καὶ Διαστήματος κατὰ τὸ 1962». Τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν ἔχουν συντάξει διάφοροι Ὁμοσπονδιακαὶ Ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι ἠσχολήθησαν μὲ ἐρεύνας εἰς τὸ Διάστημα.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ὑπεγράμμιζεν ὅτι «ὄχι μόνον ηὐρύνθησαν οἱ ὁρίζοντες τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών μας, ἀλλὰ καὶ ἡ συνεπείᾳ τῶν ἐρευνῶν διεξαχθεῖσα διεθνὴς συνεργασία καὶ διασπορὰ τῶν γνώσεων καὶ πληροφοριῶν κατέστησαν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου τὴν χώραν αὐτὴν δύναμιν εἰρήνης καὶ ἐλευθερίας».

Ἡ ἔκθεσις, ἐξ ἄλλου, ἀνέφερεν ὅτι αἱ ἐν τροχιᾷ πτήσεις τῶν τριῶν ἀμερικανῶν ἀστροναυτῶν, ἡ δοκιμαστικὴ πτῆσις πρὸς τὴν «Ἀφροδίτην», αἱ διεθνεῖς ἐπικοινωνίαι διὰ δορυφόρων καὶ ἡ πρόοδος ἡ ὁποία ἐπετεύχθη εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πυραύλου «Κρόνος» διὰ τὴν ἀποστολήν του εἰς τὴν Σελήνην, ὑπῆρξαν «τὰ κυριώτερα ἐπιτεύγματα μεταξὺ πολλῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ 1962».

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀνεφέρετο ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ προγράμματα ἐξερευνήσεως τοῦ Διαστήματος αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀνέλαβον ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων χωρῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων αὐξάνει συνεχῶς, ἀνέρχεται δὲ ἤδη εἰς 58. Τὰ ὄργανα καθὼς καὶ αἱ διάφοροι ἄλλαι συσκευαὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ ὠφέλιμον φορτίον τῶν τεχνητῶν δορυφόρων κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου (περίπτωσις δορυφόρου ΑΡΙΕΛ) καὶ τοῦ Καναδᾶ (περίπτωσις δορυφόρου ΑΛΟΥΕΤ), οἱ δὲ δορυφόροι ἐξετοξεύθησαν εἰς τροχιὰν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Διάστημα, ἡ ἔκθεσις ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ Διάστημα θὰ πρέπει νὰ ἀφεθῇ δι' εἰρηνικὴν ἀξιοποίησιν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, συνεχεῖς προσπάθειαι ἔχουν γίνει διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ Διάστημα. Ἡ προγενεστέρως ἐξαγγελθεῖσα πολιτικὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ στρατιωτικὰ σχέδια διὰ τὸ Διάστημα, τὰ ὁποῖα ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, εἶναι φύσεως ἐξ ἴσου εἰρηνικῆς μὲ οἱαδήποτε ἄλλα διαστημικὰ σχέδια ἐνισχύθη ὑπὸ τῶν δημοσίως γενομένων διευκρινήσεων αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν εὐρυτέραν ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ κατανόησιν τῆς σημασίας της.

»Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπίσης ἐπανέλαβον ὅτι ἐμμένουν εἰς τὴν πολιτικὴν των τῶν εἰρηνικῶν προθέσεων, ἤτοι εἰς τὸ νὰ μὴ κατασκευάσουν ἢ θέσουν εἰς τροχιὰν οἱαδήποτε ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς, καὶ συγχρόνως παρώτρυναν ὅπως ἡ τοιαύτη πολιτικὴ υἱοθετηθῇ παγκοσμίως».

Ἡ ἔκθεσις θεωρεῖ ὡς «μίαν ἐνθαρρυντικὴν ἀπαρχὴν» εἰς τὴν συνεργασίαν εἰς τὸ Διάστημα μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ΕΣΣΔ τὴν ὑπογραφὴν μιᾶς συμφωνίας ἡ ὁποία προνοεῖ διὰ τὴν συντονισμένην ἐκτόξευσιν δορυφόρων κατὰ τὴν περίοδον 1963 — 1965 πρὸς χαρτογράφησιν τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἐπὶ παγκοσμίου βάσεως, τὴν πραγματοποίησιν διεθνῶν τηλεπικοινωνιῶν καὶ τὴν ἐκπόνησιν χάρτου τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου τῆς Γῆς.

Λέγει ἐπίσης ὅτι σημαντικὴ πρόοδος ἐσημειώθη πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συστήματος Κρόνου Ἀπόλλωνος τὸ ὁποῖον θὰ ἀποβιβάσῃ Ἀμερικανοὺς ἀστροναύτας εἰς τὴν Σελήνην. «Λόγῳ τοῦ μεγέθους τῆς προσπαθείας αὐτῆς καὶ τῆς ἄκρας προτεραιότητος τὴν ὁποίαν κατέχει, σημαντικὸν τμῆμα τῶν κονδυλίων καὶ τῶν πόρων τῶν προοριζομένων διὰ τὸ Διάστημα ἔχουν διατεθῆ διὰ τὸ σχέδιον ἐπηνδρωμένης προσεδαφίσεως εἰς τὴν Σελήνην», λέγει ἡ ἔκθεσις.

«Ἐν τούτοις ἦτο φανερὸν ἀπὸ τὸ εὐρείας βάσεως ἐθνικὸν πρόγραμμα ὅτι ἡ προσπάθεια μεταβάσεως εἰς τὴν Σελήνην ἦτο μία ἀπὸ τὰς ἐπιδιώξεις εἰς τὸ Διάστημα καὶ ὅτι ἡ ἡγεσία εἰς τὸ Διάστημα προϋποθέτει διαστημικὰς ἱκανότητας εἰς πολλοὺς τομεῖς περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξερευνήσεως πέραν τῆς Σελήνης».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

Ἀνευρέθη τὸ λείψανον καὶ ὁ τάφος τοῦ Τσάρου Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΠΟΡΙΣ ΓΚΟΝΤΟΥΝΩΦ

ΜΟΣΧΑ. Ἐκυκλοφόρησαν ἐδῶ τὶς τελευταῖες ἡμέρες πληροφορίες, οἱ ὁποῖες ἐπροκάλεσαν ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν διεθνῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων ἰδίως δὲ μεταξὺ τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν ἀρχαιολόγων, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν περίοδο ἐκείνη τῆς εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν δευτέρα Ἀναγέννησι.

Πραγματικά, τὸ σοβιετικὸ πρακτορεῖο «Νόβοστι», ποὺ ἀσχολεῖται κυρίως μὲ ἐσωτερικὲς εἰδήσεις, ἀνεκοίνωσε ὅτι βρέθηκαν πρὸ καιροῦ οἱ τάφοι τῶν τσάρων Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ καὶ Μπόρις Γκοντούνωφ καὶ οἱ σκελετοὶ τῶν τσάρων αὐτῶν. Ἡ ἀνακάλυψις ἔγινε στὰ ὑπόγεια τῆς νοτιοανατολικῆς πτέρυγος τοῦ Κρεμλίνου πολὺ πλησίον τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τὸ λείψανο τοῦ Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ βρέθηκε μέσα σὲ μιὰ σαρκοφάγο, πλάϊ σὲ δύο ἄλλους τάφους, ποὺ περιεῖχον τὰ λείψανα τῶν δύο παιδιῶν τοῦ τρομεροῦ τσάρου: τοῦ Ἰβάν, ποὺ ὁ πατέρας του, σὲ μιὰ κρίσι ὀργῆς σκότωσε χτυπῶντας τον μὲ μιὰ σιδερένια ράβδο καὶ τοῦ Φιοντόρ.

Στὸν τάφο τοῦ Μπόρις Γκοντούνωφ βρέθηκαν μόνο μερικὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων τῶν χεριῶν του. Καθὼς εἶναι γνωστό, τὰ λείψανα τοῦ Τσάρου αὐτοῦ ἐξετάφησαν καὶ διεσκορπίσθησαν στὴν πύλη τοῦ Κρεμλίνου, ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ σφετεριστοῦ τοῦ θρόνου, ψευδο—Δημητρίου.

Τὸ λείψανο τοῦ τσάρου Ἰβὰν τοῦ 4ου, τοῦ Τρομεροῦ, βρέθηκε περιβεβλημένο μὲ τὸ καλογερίστικο ράσο, ποὺ ὁ Τσάρος φοροῦσε τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου του: ἕνα ἁπλὸ μαῦρο ράσο μὲ σταυρὸ ραμμένο ἐπάνω του καὶ μὲ κεντημένες ἀναπαραστάσεις τῆς πορείας πρὸς τὸν Γολγοθᾶ.

Κατὰ τὴν γνώμη ἑνὸς Σοβιετικοῦ ἀνθρωπολόγου, ἡ φυσιογνωμία τοῦ Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ πρέπει νὰ ἦταν πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη ποὺ παρεδόθηκε ὥς τὶς ἡμέρες μας ἀπὸ τοὺς διαφόρους ζωγράφους καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν ζωγράφο Ρουσεριέπιν, ὁ ὁποῖος ζωγράφισε τὴν περίφημη σκηνὴ ὅπου ὁ Τσάρος Ἰβὰν φονεύει τὸν ὁμώνυμο γιό του.

Ὁ Τσάρος Ἰβὰν ὁ Τρομερός, τὸν ὁποῖον ἄλλοι μὲν ἱστορικοὶ παρουσιάζουν σὰν θεόπνευστο, ἄλλοι δὲ σὰν ἕνα αἱμοδιψῆ τύραννο, γεννήθηκε στὶς 25 Αὐγούστου 1530, ἡ δὲ προσωπικότης του ἄφησε ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη στὴν ἱστορία τῆς χώρας του.

Ὁ Τσάρος Ἰβὰν ἦταν ἕνας παθιασμένος τύπος, ἀνισόρροπος, σκληρός, ἀλλὰ εὐφυὴς καὶ ἄριστα πληροφορημένος διὰ τὰ πράγματα τῆς ἐποχῆς του. Γιὰ τοὺς ἱστορικούς, ὁ Τσάρος Ἰβὰν ἀπετέλεσε ἕνα αἴνιγμα, οἱ δὲ ἑρμηνεῖες τῆς προσωπικότητός του ποὺ ἐδόθησαν καὶ δίδονται εἶναι ἀρκετὰ ἀντιφατικές.

Ὁ Ἰβὰν στέφθηκε Τσάρος σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, στὰ 1547, ἔθεσε δὲ ἀμέσως σὰν σκοπὸ τῆς βασιλείας του τὴν ἀναδιοργάνωσι τοῦ ἀπέραντου κράτους του, ἀσκῶντας τὴν ἐξουσία του μὲ ἀπολυταρχικὸ τρόπο, ἀποστέλλοντας στὶς φυλακὲς καὶ τὰ βασανιστήρια χιλιάδες ἀνθρώπους καὶ παρασύροντας τὴν χώρα του σὲ μακροὺς καὶ πολυδάπανους πολέμους, ὅπως λ.χ. ὁ πόλεμος τῆς Λιβονίας.

Συμφώνως πρὸς τὰς μαρτυρίας συγχρόνων του, ὁ Ἰβὰν ὁ 4ος ἦταν ἕνας ἄνδρας ἡρακλείων διαστάσεων ποὺ ἀπέκτησε στὴν διάρκεια τῆς πολυτάραχης ζωῆς του ἕξ συζύγους. Ἀπὸ τὴν πρώτη γεννήθηκε ὁ πρίγκιψ Δημήτριος, ὁ ὁποῖος πέθανε σὲ πολὺ μικρὴ ἡλικία, ὁ Ἰβὰν ποὺ σκοτώθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατέρα του, χτυπηθεὶς μὲ μιὰ σιδερένια ράβδο στὸ κεφάλι καὶ ὁ Θεόδωρος, ὁ ὁποῖος ἐκληρονόμησε τὸν θρόνο μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του, στὰ 1584. Ἀπὸ τὴν τελευταία του σύζυγο, ὁ Ἰβὰν ὁ Τρομερὸς ἀπέκτησε τὸν Δημήτριο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἥρως πολλῶν ρομαντικῶν περιπετειῶν.

Καλημέρα
με
ΗΜΕΡΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α. ΚΟΥΚΟΥΛΗΝ ἢ ΚΟΥΛΗΝ

ΟΜΟΓΕΝΗ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

θανόντα αἰφνιδίως χθὲς κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωϊνὴν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Ἡ ταφὴ γενήσεται εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον Πατρῶν).

Οἱ ἀδελφοί: Διαμάντω καὶ Στέλιος Σαράντης, Ἄννα Κουκούλη, Γεωργία χήρα Δ. Κουκούλη. Οἱ ἀνεψιοί: Οἰκογ. Α. Χατζῆ. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 43—68.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ζουμπάτων Πατρῶν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας μητρός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΚΟΥΛΙΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Γιαννούλα καὶ Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Ο λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Λαμπρινῆς Ι. Ζάγκα, τὰ παιδιά της, Νίκος καὶ Ζιζίκα Δασκαλοθανάση κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 200, ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἁγ. Βαρβάρας δρχ. 200, ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας Α. Σ. δρχ. 100, ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας Κ. Δ. δρχ. 100. Ὁμοίως τὰ παιδιά της Σπῦρος καὶ Κικὴ Ζάγκα κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 100, ὑπὲρ ἱδρύσεως Ἀντικαρκινικοῦ Σταθμοῦ δρχ. 100, ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας Α. Σ. δρχ. 100.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ ὑπ' ἀριθ. 5, 6, 16, 17, καὶ 18 οἰκόπεδα τῆς Μονῆς, ἐν θέσει Ἅγιος Ἀλέξιος Πατρῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς Ἅγιος Ἀλέξιος τὴν 1ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ διακηρύξεως εἶναι κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτῆς ἀρχιμ. Χρυσ. Δημοπούλῳ, ἐφημερίῳ Ἁγίου Ἀλεξίου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὁ Ἡγούμενος
ΠΟΛ. ΠΑΪΚΟΣ
Οἱ Σύμβουλοι
ΔΑΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΘ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πολυαγαπημένης μας μητέρας, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης

ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ χήρας ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΓΚΑ

θερμότατα εὐχαριστοῦμεν

Τὰ παιδιά της: Ζιζίκα καὶ Νίκος Δασκαλοθανάσης, Σπυρίδων καὶ Κικὴ Ζάγκα. Αἱ ἀδελφαί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΟΜΙΛΕΙ ΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἡ αἰγοβοσκὴ προκαλεῖ ἐτησίως ζημίαν ὑπολογιζομένην εἰς 370 ἑκατ. δραχμῶν

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΚ ΠΥΡΚΑΪΩΝ

· Ἐὰν ὑπῆρχε περίπτωσις «νομιμοποιήσεως» τοῦ λεγομένου ἐθνικοῦ ἐγκλήματος, αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς μία: Ἡ περίπτωσις τῆς εὐθύνης ὅλων τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν ἀφαίμαξι τοῦ δάσους, ἀφαίμαξι, στὴν ὁποία μερικοὶ μελετηταὶ ἀποδίδουν τὴ φτώχεια μας καὶ τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Εὐθύνη ποὺ ἔχει τὴ ρίζα της στὴν ἐποχὴ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγό. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ «ἐποχὴ τῆς ρεμούλας» — ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ δασοπόνοι μας — ἡ ὁποία καὶ συνεχίζεται μέχρι ταὶ σήμερα. Τότε οἱ κοτζαμπάσηδες δὲν ἄφηναν τοὺς Βαυαροὺς νὰ πάρουν μέτρα προστατευτικὰ γιὰ τὰ δάση. Τώρα ὁ κομματάρχης δὲν δέχεται νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ γίδια ἀπὸ τὰ δάση, ἀντιτίθεται στὴν ἐφαρμογὴ δραστικῶν μέτρων ποὺ θὰ ἐξασφαλίζουν τὴν διατήρησι τοῦ δάσους. Ἔτσι θέλουν οἱ φίλοι του λαθροϋλοτόμοι, οἱ χωρικοὶ ποὺ βάζουν παρανόμως τὰ ποίμνιά τους καὶ βόσκουν στὰ δάση κλπ.

Ὑπερβολικὰ θὰ φανοῦν ἴσως ὅλα αὐτὰ σ' ὅποιον ἀντικρύζει τὸ θέμα γιὰ πρώτη φορά. Μακάρι νὰ συνέβαινε ἔτσι. Μαρτυρίες, ὅμως, πολλές, μαρτυρίες «δασικοῦ δράματος», ὅπως τὸ χαρακτηρίζει ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἁρμοδίους καὶ ἰδικούς, ὁ πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Δασοπόνων κ. Ἀν. Στεφάνου, ὑπηρετήσας εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸ 1916 καὶ γνωρίζων ὅσον ὀλίγοι τὸ πρόβλημα. Ὁ κ. Στεφάνου ἐγνώρισε ἀπὸ κοντὰ ὅλη τὴν ὕπαιθρο χώρα καὶ ἔχει μελετήσει ὅλα τὰ προβλήματα τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν καὶ τῶν δασῶν, καθὼς καὶ τὰ προβλήματα τῆς γεωργίας, τῆς δασοπονίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Ἐπὶ πλέον διετέλεσε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ βουλευτὴς Ροδόπης.

Σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα στοιχεῖα τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, λέγει λοιπὸν ὁ κ. Στεφάνου τὰ Ἑλληνικὰ δάση καλύπτουν ἔκτασιν 24 ἑκ. στρεμμάτων. Ἡ ἔκτασις ὅμως τῶν καλῶν ξυλοπαραγωγικῶν δασῶν περιορίζεται εἰς 6 ἑκ. στρέμματα, τὰ ὁποῖα καλύπτονται ἀπὸ μαύρην πεύκην 1.300.000 στρέμματα, ἀπὸ ἐλάτην 3.200.000 στρέμματα καὶ ἀπὸ ὀξυὰν 2.100.000 στρέμματα.

Ἐξ αὐτῶν 1.500.000 στρέμ. ἔχουν τεθῆ ὑπὸ κρατικὴν τεχνικὴν διαχείρισιν, μέσω τῶν δασαρχείων προτύπου δασοπονίας. Καὶ ἐνῶ εἰς τὴν Μεσευρώπην κατὰ κεφαλὴν κατοίκου ἀναλογοῦν πέντε στρέμματα παραγωγικοῦ δάσους, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ποσοστὸν αὐτὸ μόλις ἐγγίζει τὸ 0,6 στρεμ. ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ καλύπτη τὰς ἀνάγκας. Ἔτσι δικαιολογεῖται ἡ πτώχεια τῆς χώρας εἰς δασικὰ προϊόντα καὶ ἡ ἀνάγκη εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 700.000 κυβικῶν μέτρων ξύλου, χαρτοπολτοῦ κλπ. διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἀνάγκες μας, οἱ ὁποῖες ἀνέρχονται εἰς 1 ἑκατ. κυβικὰ μέτρα.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ φαινόμενον τῆς ἀποπλύσεως καὶ διαβρώσεως τῶν ὀρεινῶν ἐδαφῶν ἔχει προσλάβη τοιαύτην ἔκτασιν καὶ ὀξύτητα ὥστε νὰ δύναται κανεὶς ἀνενδοιάστως νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἡ ἐπιβίωσίς μας ὡς ἔθνους καὶ ὡς κράτους ἐλευθέρου ἔχει τεθῆ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἐφ' ὅσον μοιρολατρικῶς ἀντιμετωπίζομεν τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν κίνδυνον. Τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν τοῦ ἐπερχομένου ἐθνικοῦ κινδύνου ἔκαμε καὶ ὁ περιοδεύσας πρὸ ὀλίγων μηνῶν τὴν Ἑλλάδα, γενικὸς διευθυντὴς τῶν Δασῶν Γαλλίας κ. Ντὶ Βινιώ, ὁ ὁποῖος ἐπιγραμματικὰ παρετήρησεν ὅτι «ἂν ἐξακολουθήση εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν δασῶν, μετὰ πάροδον δύο γενεῶν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχη μεταβληθῆ εἰς μίαν βραχώδη καὶ ἄγονον γῆν...».

«Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν ἐδαφοπόνων, προσέθεσε ὁ κ. Στεφάνου 100.000.000 τόννοι ὀργανικοῦ χώματος, καὶ 660.000 τόννοι θρεπτικῶν οὐσιῶν, ἀντιστοιχούντων σὲ 200.000 στρέμματα παραγωγικοῦ ἐδάφους — ὅση δηλαδὴ εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς πεδιάδος τοῦ Ἀγρινίου — μεταφέρονται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν χειμάρρων εἰς τὴν θάλασσαν...».

Βασικοὶ παράγοντες τῆς συντελουμένης καταστροφῆς τῶν δασῶν μας εἶναι οἱ παράνομοι ὑλοτόμοι, οἱ ποιμενοβοσκοὶ — τὸ σημαντικώτερο πρόβλημα δασικῆς οἰκονομίας εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν ἐντὸς τοῦ δάσους, ἡ ὁποία προκαλεῖ ζημίαν 370.000.000 δραχ. ἐτησίως — καὶ ἡ πυρκαϊὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατεστράφησαν κατὰ τὸ 1960, 220.000 στρέμματα δάση.

Ἡ καταστροφὴ τῶν Ἑλληνικῶν δασῶν ὅμως, δὲν φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον ὅτι πρόκειται νὰ σταματήση.

Ἐπιτρέπουσα ἡ Πολιτεία ἢ ἀνεχομένη τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποδάσωσιν ἐπὶ ὀρεινῶν ἐδαφῶν ἐχόντων μεγαλυτέραν τῶν 20% κλίσιν, ξεσχίζει τὰς σάρκας της καὶ σκάπτει τὸν τάφον της. Ἡ φύσις ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ προσφέρη πικρὸν τὸ ποτήριον τῆς ἐκδικήσεως. Τοὺς Ἕλληνας δασοπόνους κυρίως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, παρακολουθοῦσαν τὸ «δασικὸν χάος» ἐξακολουθητικῶς συνέχει ἡ ἀγωνία τῆς συνεχιζομένης καταστροφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ δάσους.

ΑΝΑΡΠΑΣΤΟ
γιατὶ λέγει ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ θὰ γίνη τὸ βιβλίον τοῦ δημοσιογράφου
κ. ΝΙΚΟΥ ΛΕΥΤΑΚΗ
"Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,,
(Ἐντυπώσεις ἀπὸ πολυήμερο ταξίδι, ποὺ ἔγινε κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Δημοσιογράφων).
⁂
ΣΕΛΙΔΕΣ 240
Ἔχει πλουτισθῆ μὲ 180 φωτογραφίες
⁂
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
ΜΟΝΟ
ΣΤΟ
ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
1892
Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας
ΜΕΓΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964
ΩΡΑ 4.30 Μ.Μ.
ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ
ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΡΧ.15
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὴν Φιλαρμονικήν, Ρ. Φερραίου 7, τηλ. 27—40, εἰς τὸ κατάστημα «ΒΕΝΑ» Μαιζῶνος 62

ΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
Α)ΦΩΝ ΚΟΥΡΟΥ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΣΚΟ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Σᾶς παρουσιάζει τὸ ἐξαίρετον μουσικὸν συγκρότημα
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΛΟΥΔΑ
μὲ τὴν μπριόζα τραγουδίστρια
ΚΙΚΙΤΣΑ
Προσφέρει ψητὰ σούβλας, ψητὰ σχάρας, κοκορέτσι, μπύρα φιάλη καὶ κρασὶ ἐξαιρετικό.
ΤΙΜΑΙ ΛΑΪΚΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 48-30

KARAVELLA 275
ΤΟ ΨΥΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄ 44 - 39-00

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ
Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Εἴσοδος διὰ προσκλήσεων
(ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ 8—10 Μ.Μ.)

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

69ον

— Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιῶ, ἀγάπη μου, μὴν ἐπιμένεις τῆς ἔλεγε.

Ὁ ἐπίατρος ἐπενέβη.

— Ἔ! τί εἶναι αὐτά; εἶπε μὲ τόνο ποὺ προσπαθοῦσε στὴν προσποιητή του σοβαρότητα νὰ κρύψη ἕνα καλόκαρδο χαμόγελο. Πρέπει νὰ πιῆς τὸ γάλα σου.

— Δὲν μοῦ ἀρέσει, κύριε διευθυντά, μοῦ προξενεῖ ἀηδία, δικαιολογήθηκε ἐκεῖνος.

— Πρόσεξε, λοχία ξαναεἶπε ὁ γιατρὸς στὸν ἴδιο τόνο. Μὴν ξεχνᾶς πὼς εἶσαι κατώτερος καὶ πὼς πρέπει νὰ ὑπακούης. Θὰ σὲ βάλω νὰ σταθῆς προσοχὴ καμμιὰ μέρα.

Ὁ Κομνηνὸς χαμογέλασε.

—Μακάρι νὰ μποροῦσα νὰ σταθῶ στὰ πόδια μου, κύριε διευθυντά, ἀπήντησεν. Θὰ τὄκανα μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ καί, ἐν ἀνάγκη θὰ ἔπινα καὶ τὸ γάλα...

Ὁ ἐπίατρος δὲν μπόρεσε νὰ κρατήση τὴν σοβαρότητά του καὶ ἐγέλασε.

— Ἄκουσε, παιδί μου, τοῦ εἶπε. Ἂν πιῆς τὸ γάλα σου θὰ σοῦ ἐπιτρέψω νὰ καπνίσης ἕνα τσιγάρο.

Ἡ προσφορὰ ἦταν δελεαστικὴ κι' ὁ Κομνηνὸς δέχτηκε νὰ πάρη ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Χρύσας τὸ φλυτζάνι μὲ τὸ γάλα.

Ἐκείνη, καθὼς τοῦ τὸ ἔδινε μπόρεσε νὰ τοῦ ψιθυρίση:

— Κακέ, ἀπὸ μένα δὲν ἤθελες νὰ τὸ πάρης...

Ὁ Κομνηνὸς τῆς ἔρριξε ἕνα βλέμμα λατρείας καὶ βλέποντας τὸ χλωμό της πρόσωπο καὶ τὰ κομμένα ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία μάτια, γύρισε πρὸς τὸν ἐπίατρον μισοαστεῖα τὸν παρακάλεσε.

— Κύριε διευθυντά, μοῦ κάνετε μιὰ χάρι;

— Εὐχαρίστως, παιδί μου, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Τί θέλεις;

— Νὰ διατάξετε τὴν ἀδελφὴ Χρύσα νὰ πάη νὰ κοιμηθῆ γιατὶ ἔχει δυὸ νύχτες ποὺ ἀγρυπνεῖ.

Ἡ ὄμορφη Σμυρνιοπούλα προσπάθησε νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ἀλλ' ὁ γιατρὸς ποὺ εἶχε μαντεύσει τὸ εἰδύλλιό τους, τὴν πλησίασε καὶ χαϊδεύοντας τὰ καστανά της μαλλιά της εἶπε μὲ ὕφος πατρικό:

—Πρέπει παιδί μου, νὰ πᾶς νὰ κοιμηθῆς. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε κανένας φόβος.

—Μά, κύριε διευθυντά...

— Ἔλα, πήγαινε σοῦ λέω. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναπαυθῆς. Ὅταν ξυπνήσεις ξανάρχεσαι.

Ἡ ὄμορφη Σμυρνιοπούλα ἀναγκάστηκε νὰ ὑπακούση καὶ βγῆκε ἔξω ἀφοῦ, κρυφὰ ἀπ' τὸ γιατρό, ἔστειλε ἕνα φιλὶ μὲ τὴν ἄκρη τῶν δακτύλων της πρὸς τὸν ἀγαπημένο της τραυματία.

***

Ὅταν οἱ δύο ἄντρες ἔμειναν μόνοι, ὁ ἐπίατρος ἐπῆρε μιὰ καρέκλα καὶ κάθησε κοντὰ στὸ κρεββάτι τοῦ Κομνηνοῦ.

—Εἶσαι καλὸ παλληκάρι, παιδί μου, τοῦ εἶπε μὲ ὕφος στοργικό.

— Μὲ κολακεύετε, κύριε διευθυντά, ψιθύρισε. Δὲν ἔκανα παρὰ τὸ καθῆκον μου.

— Μακάρι νὰ τὸ ἔκαναν ὅλοι σὰν κι' ἐσένα, εἶπε συλλογισμένος ὁ ἐπίατρος.

Ὁ Κομνηνὸς ἔκαμε ἕνα μορφασμό, σὰ νὰ μὴν παρεδέχετο τὰ λόγια τοῦ ἀνωτέρου του.

Ἀλλ' ἐκεῖνος, ποὺ τὸ ἀντελήφθη, ἐπέμεινε

— Πίστεψέ με ἐμένα παιδί μου. Τόσα χρόνια ποὺ ζῶ στὸ στρατὸ ἔχουν ἰδῆ πολλὰ τὰ μάτια μου ὥστε ξέρω τί λέω. Σπάνιες φορὲς μοῦ ἔτυχε νὰ ἰδῶ παλληκάρια σὰν κι' ἐσένα. Ἂν ἦταν στὸ χέρι μου, ἂν ἤμουν διοικητής σου θὰ σ' ἐπρότεινα ἀμέσως γιὰ τὸ παράσημο καὶ θὰ ζητοῦσα νὰ σὲ κάνουν ἀξιωματικό.

Ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ πρόσφερε καὶ στὸ λοχία.

Ὁ Κομνηνὸς ρούφηξε μὲ ἀπληστεία τὸ γαλάζιο καπνὸ καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν γιατρὸ τοῦ ἀπήντησε:

— Πιστέψατέ με, κύριε διευθυντά, πὼς ἡ καλύτερη ἀμοιβὴ γιὰ μένα εἶναι τὰ λόγια σας. Καὶ ἂν ἐπιθυμῶ ἕνα πρᾶγμα, εἶναι νὰ γίνω ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα καλὰ γιὰ νὰ ξαναγυρίσω στὸ σῶμα μου.

— Ὥστε βιάζεσαι νὰ μᾶς ἀφίσης; ἠρώτησε χαμογελῶντας ἐκεῖνος. Μοῦ φαίνεται πὼς κάποια ψυχὴ θὰ λυπηθῆ...

Ὁ Κομνηνὸς κοκκίνησε καὶ δὲν ἀπήντησε στὸν ὑπαινιγμὸ τοῦ γιατροῦ.

Ἐκεῖνος ἐξακολούθησε!

— Ἢ μήπως ἀγαπᾶς τόσο πολὺ τὸν πόλεμον;

— Ὄχι, δὲν εἶναι ὁ πόλεμος ποὺ ἀγαπῶ. Ἀλλὰ τὸ καθῆκον μου μὲ καλεῖ κοντὰ στοὺς συναδέλφους μου.

— Ἔχεις δίκηο, παιδί μου, ὡμολόγησε ὁ γιατρός. Ὁ πόλεμος προξενεῖ κι' ἐμένα φρίκη. Αὐτὸ τὸ ἀλληλοφάγωμα, ἡ ἀλληλοεξόντωσις, μ' ἐξεγείρει ὡς ἄνθρωπον. Ἀλλὰ τὸ καθῆκον εἶναι ἐπάνω ἀπ' ὅλα...

Ὁ Κομνηνὸς ἔμεινε συλλογισμένος.

Ὁ γιατρὸς τὸν παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα κι' ἔβλεπε στὸ πρόσωπό του καθρεφτισμένη μιὰν ἔκφρασι φρίκης καὶ πόνου.

— Τί σκέπτεσαι, λοχία; τὸν ἐρώτησε.

— Θυμοῦμαι τὴ μάχη, κύριε διευθυντά. Μιὰ μάχη τρομερή, φρικιαστικὴ ποὺ μοῦ ἔδωσε πιὸ ζωντανὴ τὴν ἐντύπωσι τοῦ πολέμου ἀπήντησε ὁ Κομνηνὸς μὲ φωνὴ ὑπόκωφη.

— Θέλεις νὰ μοῦ τὴν διηγηθῆς;

— Εὐχαρίστως, κύριε διευθυντά. Ἄλλως τε ἤθελε νὰ πῶ σὲ κάποιον τὶς σκέψεις μου, τὶς ἰδέες ποὺ μὲ βασανίζουν ἀπὸ τότε ποὺ αἰσθάνθηκα πιὸ πολὺ τὴ φρίκη τοῦ πολέμου.

Σταμάτησε γιὰ λίγο σὰ νὰ προσπαθοῦσε νὰ συγκεντρώση τὰς ἀναμνήσεις του.

Τὸ βλέμμα του ἦταν καρφωμένο πρὸς τὸ παράθυρο, πίσω ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ ὁποίου φαινόταν ἕνα κομμάτι τοῦ περιβολιοῦ.

Ἐβράδυαζε.

Ὁ οὐρανὸς εἶχε ἕνα πένθιμο χρῶμα καὶ βαρειὰ σύννεφα ἔκλειναν τὸν ὁρίζοντα.

Πλησίαζε τὸ φθινόπωρο.

Τὰ πρῶτα κίτρινα φύλλα τῶν δέντρων ἔστρωναν τοὺς δρομίσκους τοῦ κήπου καὶ στὸν ἐλαφρὸ ἄνεμο ποὺ φυσοῦσε τὰ κλαδιὰ ἐκινοῦντο σὰν χέρια ἀπελπισμένα ποὺ ζητοῦν σωτηρία...

Κι' ὁ Κομνηνὸς ἄρχισε τὴν ἱστορία του.

— Ἔχετε ζήσει τόσα χρόνια στὸ μέτωπο, κύριε διευθυντά ὥστε ξέρετε πολὺ καλὰ τὴ φρίκη τοῦ πολέμου.

Εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς τὸν περιγράψω ἐγώ.

Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς διηγηθῶ τὰ γεγονότα τῆς βραδυᾶς ἐκείνης, ἔτσι ὅπως τὰ ἔζησα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπεία τοῦ Γαλλικοῦ οἴκου LOUIS PHILIPPE ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀνακοινώση ὅτι ἡ εἰδικὴ αἰσθητικὸς
ΒΟΥΛΑ ΜΠΑΖΙΑΝΗ
θὰ ἀφιχθῆ εἰς τὴν πόλιν μας καὶ θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πελατείας μας εἰς τὸ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΖΟΛΙ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ἀπὸ 28ης Φεβρουαρίου ἕως καὶ 3ης Μαρτίου καὶ θὰ παρέχη συμβουλὲς καὶ ὁδηγίες διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ δέρματος καὶ διὰ τὸ νέον MAQUILLAGE.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗ
ΡΩΜΑΝΤΖΑ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ

ΨΥΓΕΙΟΝ
KARAVELLA 275
ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ ΣΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄ 44-39-00

ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
SCHARPF - CASTOR
Πλένουν, ξεβγάζουν, στεγνώνουν καὶ σταματοῦν μόνα των.
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΚΟΥΖΙΝΑΙ
WEBER
Ἡ τελειοτέρα γερμανικὴ κουζίνα
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,, Ο. Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85 - ΤΗΛ. 31-45 ΚΑΙ 59-55
(ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΒΓΑ)
ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
KELVINATOR
ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
- Δι' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα
- Μὲ πολλὲς δόσεις
- Μὲ ἐγγύησι πραγματικὴ
- Μὲ εἰδικὸν συνεργεῖον ἐφωδιασμένον δι' αὐτοκινήτου διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξυπηρέτησίν σας
- Ἅπαντα τὰ ἀνταλλακτικὰ εἰς τὸ κατάστημά μας
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,, Ο. Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85, ΤΗΛ. 31—45 καὶ 59—55
(ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΒΓΑ)
ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ